

ДЕРЖАВНА ФІСКАЛЬНА СЛУЖБА УКРАЇНИ ІНДИВІДУАЛЬНА ПОДАТКОВА КОНСУЛЬТАЦІЯ

26.09.2017 № 2052/6/99-99-13-02-03-15/ПК

Державна фіскальна служба України, керуючись ст. [52 Податкового кодексу України](#) (далі - Кодекс), розглянула звернення щодо оподаткування окремих видів доходів і в межах компетенції повідомляє.

Відносини, що виникають у сфері справляння податків і зборів регулюються Кодексом.

Відповідно до пп. 14.1.48 п. 14.1 ст. [14 Кодексу](#) заробітна плата для цілей розділу IV Кодексу - це основна та додаткова заробітна плата, інші заохочувальні та компенсаційні виплати, які виплачуються (надаються) платнику податку у зв'язку з відносинами трудового найму згідно із законом.

Оподаткування доходів фізичних осіб регламентується розділом IV [Кодексу](#), згідно з пп. 162.1.1 п. 162.1 ст. [162](#) якого платниками податку на доходи фізичних осіб є фізична особа - резидент.

Згідно з пп. 163.1.1 п. 163.1 ст. [163 Кодексу](#) об'єктом оподаткування фізичної особи - резидента є загальний місячний (річний) оподатковуваний дохід.

До загального місячного (річного) оподатковуваного доходу платника податку включаються доходи у вигляді заробітної плати, нараховані (виплачені) платнику податку відповідно до умов трудового договору (контракту) (пп. 164.2.1 п. 164.2 ст. [164 Кодексу](#)).

Відповідно до пп. 169.4.1 п. 169.4 ст. [169 Кодексу](#) якщо платник податку отримує доходи у вигляді заробітної плати за період її збереження згідно із законодавством, у тому числі, зокрема за час відпустки, то з метою визначення граничної суми доходу, що дає право на отримання податкової соціальної пільги, та в інших випадках їх оподаткування, такі доходи (їх частина) відносяться до відповідних податкових періодів їх нарахування.

Враховуючи викладене, у разі якщо виплата матеріальної допомоги на оздоровлення передбачена положеннями про оплату праці найманих працівників (колективним договором, галузевою угодою тощо), прийнятими згідно з нормами трудового законодавства, то така матеріальна допомога з метою оподаткування прирівнюється до заробітної плати та включається до загального місячного (річного) оподатковуваного доходу платника податку у місяці в якому здійснено її фактичне нарахування.

Правові та організаційні засади забезпечення збору та обліку єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (далі - єдиний внесок), умови та порядок нарахування і сплати, повноваження органу, що здійснює його збір та ведення обліку, визначає [Закон України від 08 липня 2010 року N 2464-VI "Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування"](#) (далі - Закон N 2464).

Відповідно до п. 1 частини першої ст. [4 Закону N 2464](#) платниками єдиного внеску є роботодавці, зокрема, підприємства, установи, організації, інші юридичні особи, які використовують найману працю фізичних осіб на умовах трудового договору (контракту) або на інших умовах, передбачених законодавством, чи за цивільно-правовими договорами.

Пунктом 1 частини першої ст. [7 Закону N 2464](#) визначено, що базою нарахування єдиного внеску для роботодавців є, зокрема сума нарахованої кожній застрахованій особі заробітної плати за видами виплат, які включають основну та додаткову заробітну плату, інші заохочувальні та компенсаційні виплати, у тому числі в натуральній формі, що визначаються відповідно до [Закону України від 24 березня 1995 року N 108/95-ВР "Про оплату праці"](#).

Частиною другою ст. [9 Закону N 2464](#) встановлено, що обчислення єдиного внеску здійснюється на підставі бухгалтерських та інших документів, відповідно до яких провадиться нарахування (обчислення) або які підтверджують нарахування (обчислення) виплат (доходу), на які згідно із Законом N 2464 нараховується єдиний внесок.

Відповідно до частини п'ятої ст. [8 Закону N 2464](#) єдиний внесок для роботодавців встановлюється у розмірі 22 відс. до визначеної ст. [7 Закону N 2464](#) бази нарахування єдиного внеску.

Отже, суми матеріальної допомоги на оздоровлення, є базою нарахування єдиного внеску у місяці у якому роботодавець нараховує суму відпускних.

Згідно з пп. 52.2 ст. [52 Кодексу](#) індивідуальна податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію.